

ולמקנהו עשה סכת. הטור אריח הלי ריח סי תייו. סוכות. כנגד
יעקב, דכתיב ולמקנהו עשה סוכות (סח א') :

פ ר ש ת ו י ח ז י

לא יסור שבט מיהודה. הטור חר"מ הלי דיינים סי ג'. לפיכך
יראה, דרשות שנותן המלך אינו כלום, דהא דמהני נטילת
רשות, ילפינן מקרא דלא יסור שבט מיהודה, אלו ראשי גליות
שבבבל (טט), אבל רשות שנותן המלך אינו כלום, וגדולה מזאת

אף ביחיד, ואין לאומרה בקול רם, אמנם בשע"ת סק"ב כתב, שיכול לומר
אף בקול רם.

ובשמכריו דבר — כתב המ"א — יש להכריז קודם שמתוויל החזן
אשרי, ולא בין אשרי ללמנצח וכ"ש בשעה שאומרים אשרי, שתתבטל כוונתם.

(סח א') בגמ' ברכות דף מ' א' אמר רב יהודה א"ר אסור לאדם
שיאכל קודם שיתן כאכל לבהמתו, וכתב המ"א בסי' קס"ז סק"ח, אבל לשתות,
אדם קודם, כדאשכחן ברבקה שאמרה, שחה וגם לגמליך אשאב. ונ"ל דה"ה
לענין קורת גג, האדם קודם לבהמתו, דכך נאמר כאן בקרא בפירוש, ויבן
לו בית ולמקנהו עשה סוכות, קודם בנה בשבילו בית, ואח"כ עשה סוכות
למקנהו.

(טט) רביש תמהו, למה התפלל הכה"ג בתפלתו דלא יעדי עביד שלטון
מדבית יהודה בלשון הרגום, ולא אמרה בלשון הקודש לא יסור שבט מיהודה,
כיתר התכלה הזאת, וטעמא בעי.

הנה בנמ' יומא דף ח' ב' איהא, מתוך שנותנין עליו ממון לכהונה
ומחליפין אותה כפרהדרין הללו כו' לפיכך היו קוראין אותה פרהדרין, ופי'
רש"י מתוך שכהני בית שני היו עומדין ע"י ממון שנותנין על כהונה גדולה
למלכי בית חשמונאי.